

DE REIS NAAR ROEMENIË VAN EEN
NIEUWE, OUDE VETERAAN
Lenie Daatselaar – reis 2009

Na lang aarzelen en met gemengde gevoelens ben ik met deze reis naar Roemenië meegegaan. Wat zou het me brengen? Zou ik me thuis voelen in de groep, bij de veteranen en de nieuwelingen? Hoe zou de ontmoeting zijn met de mensen in de dorpen in Hongarijë en Roemenië, na zoveel jaar? Nu dat deed ik, me thuis voelen.

Bij de veteranen herinneringen ophalen; Iets vragen over een dorp of namen van mensen, die ik al weer vergeten was. Het logeren met een veteranenmaat, die de Hongaarse taal goed spreekt, dat is geweldig. Dank je wel, Ike!

Ook met de mensen was er een fijn contact. Een praatje in de bus. Elkaar opzoeken in een gastgezin. Logeren met een nieuweling schept een bijzondere band. Samen slapen op een groot luchtbed is heel bijzonder. Allebei de taal niet spreken was soms behoorlijk zweten, maar wat hebben we een plezier gehad. Anke, dank je wel!

De ontmoeting met bekende mensen in Magyarlona, Kűsműd en Bana vond ik een feest, alsof er geen jaren voorbij waren gegaan. Ik werd weer in de armen gesloten. Ook bij het nieuwe gastgezin in Marosvásárhely was er een hartelijk welkom. Het was een aaneenschakeling van bijzondere, mooie momenten. Het zingen, dat blijdschap en ontroering teweeg bracht.

De wandeling naar Siklűd. Op de heenweg de jas uit, heerlijk weer. Op de terugweg; regen, regen, regen. Geen plassen op de weg, maar alles veranderde in één grote modderpoel. De prachtige busrit door de bergen. Wat een overweldigende kleurenpracht!

De feesten, die voor ons waren georganiseerd of waarvoor we werden uitgenodigd, met muziek en dans, waar we met elkaar, Roemenen en Nederlanders heel veel plezier hadden. Het wandelen door Kűsműd, waar iedereen je begroette en even tijd voor je maakte. Het verblijf in de bus, waar je met elkaar een gesprek voerde, waar veel gelachen werd, waar je kon lezen of een dutje doen, het was goed.

Het was veel voor 9 dagen en het heeft nog wel even geduurd voordat Roemenië weer wat naar de achtergrond verschoof, maar nog steeds denk ik met heel veel genoegen terug aan de warme hartelijkheid van de mensen daar en hier. Het was een hele fijne reis. Dank jullie wel allemaal!